Est ⁊ aliud impedimētū matrimonij scz p̄cedens ligatō Verbigrā si mulier fidem dedit alicui de mrimonio ꝯhendo ⁊ postea det alteri fidē michil est qd cū secūdo facit. qr nō het nisi vnā fidem quā dare possit ⁊ iō cogeret obseruare fidē primo datam si tn in secundū p verba de pnti consenserit: tenebit mrimoniū. qr fortius vīculū superuenit similiter si dederit fidē duobus: ⁊ secūdus prius eam cū alter cognouerit: ipe eā in vxorem habebit Videt enim consensisse carnalez copulā tāq̄ p vba de pnti Est ec quidā antiqus canō qui dicit q̄ si aliqs contraxerit cum aliq̄ per vba de pnti mrioniū: ⁊ alis postea cum eadē sibi p vba de pnti: si secundus ipam prius carnalit cognouerit: ipam in vxorē habebit ⁊ istud adhuc vt dr in lūbardia seruat ꝓpter crudelitatē illis ꝓpli Si enim mulier cogeret ad primū reuerti: ille ꝓpter iniuriā quā sibi fecerit occideret eam de facili In alijs aūt regionib̄ est hoc penitus immutatū. qr in rei veritate cū secūdo ꝯhere nō potuit sed secū dormies adulteriū commisit Item notandū q̄ si aliqs cum aliq̄ per verba de futuro mediāte fide contrahat. ⁊ mulier postea penitet ⁊ fidem obseruare nolit: compellenda ē ad hoc ⁊ inducēda p eccia si tn sp ꝯdicat: ita q̄ nec p excōmunicationem vel obseruatōnē fidei possit compelli: est ad vltimū absoluēda. et de lesa fide est ei dāda pnia. et postea cum alio si velit cōtrahat. ⁊ hoc iō: quia vt dic canō. coacta mrimonia infelices solent habe prouētus.

De impedimēto adulterij. Ca. lxxvij.

Aliud est impedimentū mrimonij. scz adulteriū. Dicit enim canō Nemo illā ducat in mrimoniū quā pris polluit p adulteriū Istud tn obseruatur in duplici casu p̄cise Si deserint sibi mutuo fidez adulter ⁊ adultera post mortē viri ꝯhendo. nullū vnq̄ postea inter eos poterit esse mrimoniū Alis casus ē si machinati fuerint in mortē vxoris viri vel mariti mulieis. siue occiderit siue nō: nūq̄ de cetero int eos poterit eē mrimoniū Tercius aūt casus sm quosdā additur q̄ tal est. q̄ si aliqs adulterā suam circūduxerit ⁊ eam publice tenuerit: post mortē viri sui eā habere in vxorē suam nō poterit Sed hoc intelligendū est nisi in magna dispēsatione In hoc enim casu dispēsari pōt: in duob̄ p̄cedētibus casibus nūq̄.

De impedimēto qd dr iustitia publice honestatis Ca. lxxviij.

Aliud ipedimentū ē iustitia publice honestatis vbi gratia si pater vel frater meus cū aliq̄ contraxerit per verba de futuro ⁊ moriat ante q̄ cognoscat eā. vel p vba de pnti i eā consentiat: nūq̄ de cetero poteit eē vxor mea Inhonestū ei eet ⁊ scādalū in ꝓplō. si diceretur q̄ patris mei vl fratris vel alteris consanguinei mei primi hrem in vxorē spōsam

Vñ praua est in multis locis cõ
suetudo. vbi si aliqs vnaz habet
filiã & alter duos filios. talẽ faci
unt dispositõem q̃ vn⁹ fili⁹ si sup
uixerit illã hẗat. si vero moriat: se
cund⁹ eam hẗat. Nõ em illã habe
re potest que fri suo pmissa vl de
sponsata fuit. Et hoc ortũ est a ve
teri testamento. Cum em rex da
uid senuisset & p se calefieri ñ pos
set. ostultũ fuit ei q̃ sunamitẽ qñ
dam iuxta se in lectũ hẗet q̃ ipsuz
calefacẽt. licet ostaret q̃ eam car
naliter ñ posset cognoscẽ. Dauid
mortuo cum adomas filius e⁹ eã
ducere vellet in vxorẽ nõ potuit.
videbatur enim quasi vxor p̃ris
sui fuisse.

De impedimẽto violentie.
Capitulũ lxix.

Aliud q̃z est impedimẽtũ
scz violenta coactio. Si
em violent coactus cuz
aliqua per verba etiam de p̃senti
matrimoniũ q̃s otraxerit. michilo
min⁹ tamen eã relinquẽ poterit:
ita tamen si eam nõ cognouerit.
Sed intelligendũ ẽ hoc de tali vi
olẽtia vel de tali metu q̃ posset ca
dere in viz ostantem. vt si time
at mortẽ vl membroz mutilatõ
nez vl tale aliquid. Si em immi
net metus parentũ vel si damnũ
timeat pecunie. & tali metu opul
sus cũ aliq̃ otraxerit. eã postea re
linquere nõ poterit. Nõndũ tñ
q̃ aliqs met⁹ magn⁹ est vni pso
ne q̃ paru⁹ ẽ alteri. Vñ legit in q̃
daz decretali. q̃ quedaz puella sb
ptãte pntuz suoz cõstituta. vt in
quendã osentiret iuuenẽ: mimis
& terroribꝰ compellebat. & cum
quereret ab ea. vis tu istũ habe
re in viz. flendo rndit: wlo. Fle
bat etiã cum ad eccĩam duceba
& postea dixit q̃ nõ eum hẗet i vi
rũ nec vnq̃ wluit intraẽ ei⁹ lectũ.
Et dicit dñs papa in illa decreta
li q̃ lacrime ille sufficiebãt ad p
bandã violentiã. Modicus em
metus potuit opellere iuuẽculam
puellã. vt ofiteret se velle illũ ha
bere: in quẽ tñ aio nõ osẽsit. Vn⁹
tñ casus exceptus ẽ in violẽta co
actõne in quo nõ impedit matri
moniũ. vt si aliquis ofuetudinẽ
veniendi hẗat ad aliquã & corru
perit eam. si tantẽ comp̃hendit ur
cũ ea per magnã violentiã coga
tur matrimoniũ otrahere cũ ipa.
& si otraxerit tenebit matrimoni
um velit à nolit. Vñ legitur in ca
none q̃ quidã ita deprehẗsus iu
rauit q̃ de cetero eaz sp cum qua
fuerat deph̃nsus in vxorẽ haberet.
& q̃ mrem suã ppriam nõ ale
ret. Vbi dicit canon. q̃ q̃ nõ fuit
pctm illam hẗe in vxorẽ: quã ha
buit in cõcubinã. tenuit iuramẽ
tum. & eam de cetero dimittẽ non
potuit. sed quia pctm fuit matrez
deserere & illam non alẽ. ex illa
parte nulluz fuit iuramentũ.

De impotentia coeundi.
Capitulũ lxx.

Habet aliud impedimentuz
mrimonij. s. impotẽtia co
eundi. vt si q̃s cum aliq̃
otraxerit & cũ ea coire ñ possit: mu
lier hoc pbato illũ dimittẽ & aliũ
accipe pot. Silẽ si vas muliebre